

† Ὁ Μητροπολίτης Κύρου
Δωρόθεος Β΄

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, ΠΑΣΧΑ 2024

ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄

Με τη Χάρη και το Έλεος του Θεού
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας, Μήλου, Μυκόνου, Κύθνου,
Σερίφου, Σίφνου, Κιμώλου, Φολεγάνδρου, Δήλου & Σικίνου

Προς
τους ευσεβείς Χριστιανούς, τους παροικούντες
στα ευλογημένα νησιά της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως
και τους ευγενείς επισκέπτες

Ερμούπολη, Πάσχα 2024

Συνεορταστές,

Θανάτου έορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου τήν καθαίρεσιν,
Άλλης βιοτής, τής αιωνίου, άπαρχήν' και σκιρτώντες
ύμνοϋμεν τόν αίτιον, τόν μόνον εύλογητόν τών
πατέρων Θεόν και ύπερένδοξον». (Κανών Αναστά-
σεως, β' τροπάριον ζ' ωδής)

Με αυτό το θριαμβευτικό τροπάριο, ο μέγας υμνογράφος
της Εκκλησίας Ιωάννης ο Δαμασκηνός, μας εισάγει σε μία
παράδοξη κατάσταση. Και τούτο διότι, μέσα σε τρεις μόνο
λέξεις, μια πρωτοφανή εικόνα περιγράφεται.

Ο θάνατος του θανάτου!

Ο Χριστός, ο προ δύο ημερών νεκρός εν τάφω
ανακείμενος, παρουσιάζεται ζωντανός, ως νέος Αδάμ, και
γενάρχης της νέας ανακαινισμένης ανθρωπότητας.

Ο θάνατος, που εισήλθε ως συνέπεια της πώσης του
ανθρώπου στον Παράδεισο, μόνο με έναν τρόπο ήταν
δυνατόν να καταργηθεί.

Με τον θάνατο του Θεού!

Πλέον δε μας κυριεύουν οι συνέπειες της

φθοράς, αλλά η ευεργεσία της Ανάστασης του Χριστού, που αποτελεί τον νέο τρόπο ζωής και ύπαρξης του ανθρώπου.

Κάποτε, ο όσιος Πορφύριος ο Κausοκαλυβίτης χρησιμοποίησε το παραπάνω αναστάσιμο τροπάριο, επιθυμώντας να νουθετήσει ένα πνευματικό του παιδί: «Ο Χριστός με την Ανάσταση Του, δεν μάς πέρασε απέναντι από ένα ποτάμι, από ένα ρήγμα γης, από μία διώρυγα, από μία λίμνη ή από την Ερυθρά θάλασσα. Μάς πέρασε απέναντι από ένα χάος, από μία άβυσσο, που ήταν αδύνατο να την περάσει ο άνθρωπος μόνος. Αιώνες περίμενε αυτό το πέρασμα, αυτό το Πάσχα. Ο Χριστός μάς πέρασε από τον θάνατο στη ζωή(...). Τώρα δεν υπάρχει χάος, θάνατος, νέκρωση, άδης (...).

Σε κάθε θλίψη και αποτυχία, να συγκεντρώνεσαι μισό λεπτό στον εαυτό σου και να λες αργά - αργά αυτό το τροπάριο. Θα βλέπεις ότι το μεγαλύτερο πράγμα στη ζωή σου - και στη ζωή του κόσμου όλου - έγινε: η Ανάσταση του Χριστού. Και θα συνειδητοποιείς ότι η αναποδιά που σου συμβαίνει είναι πολύ μικρή, για να χαλάσει τη διάθεση σου (...), κοιτάζοντας πίσω σου το χάος από το οποίο σε πέρασε ο Αναστάς Κύριος».

Μέσα στο ταραχώδες παγκόσμιο γίνεσθαι, οι αλληπάλληλες κρίσεις, που βιώνουμε ως κοινωνία, μας οδηγούν πολλάκις στην απελπισία και την απογοήτευση.

Η κατάρρευση των θεμελιωδών αξιών, που στήριζαν την ανθρωπότητα, δημιουργούν έντονη την αίσθηση της ανασφάλειας.

Ακόμα, και ως ορθόδοξοι Χριστιανοί, λησμονούμε πολλές φορές αυτό που μας έχει χαρίσει ο Θεός με την Ενανθρώπιση και την Ανάστασή Του.

Εκεί ακριβώς είναι που βρίσκει εφαρμογή ο λόγος του οσίου Πορφυρίου. Η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί την μοναδική παρηγοριά των ανθρώπων. Αποτελεί το μοναδικό στήριγμα σε έναν κόσμο, που όλα κρημνίζονται και αποδομούνται. Το χάος της αβύσσου από όπου μας πέρασε ο Χριστός, ήταν το μόνο ακατόρθωτο γεγονός της ανθρωπότητας, που καταδυνάστευε όλες τις γενεές των ανθρώπων.

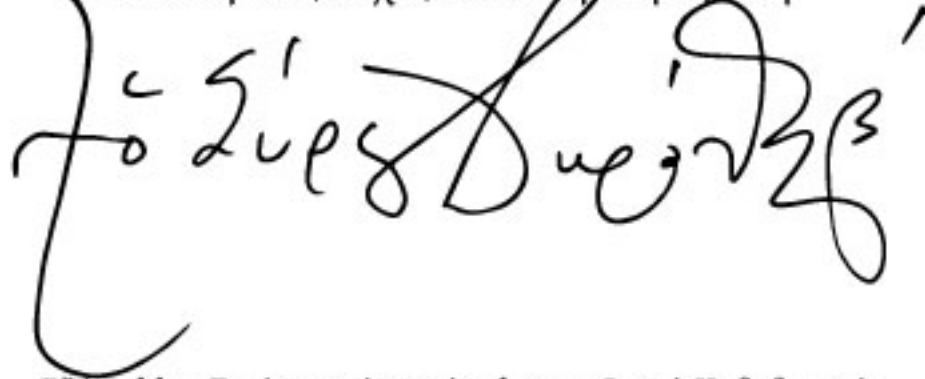
Ο κάθε ένας από εμάς, συναντά στην καθημερινότητά του δυσμενείς καταστάσεις, που οδηγούν πολλές φορές στην απελπισία, ακόμα και στην απόγνωση. Προβλήματα μικρά ή μεγάλα, που φαντάζουν ακατόρθωτα να επιλυθούν, διότι απουσιάζει από τη ζωή μας το βίωμα της Ανάστασης του Χριστού.

Αν είχαμε την κάθε ημέρα της ζωής μας αυτή τη σκέψη που συνιστά και ο όσιος Πορφύριος, την ουσιαστική δωρεά του Αναστημένου Χριστού, τότε πραγματικά θα ήμασταν ελεύθεροι από όλα αυτά που μας οδηγούν στην κάθε είδους απελπισία.

Ίσως, ο Φώτης Κόντογλου να είχε δίκιο όταν έγραφε:

«Ποτέ δεν φοβόταν τόσο πολύ ο άνθρωπος την φτώχεια, την αρρώστια και τον θάνατο όσο τα φοβάται τώρα, που δεν φοβάται τον Θεό...»

Με εόρτιες ευχές και πατρική αγάπη

Εξώφυλλο: Εικόνα από το τέμπλο του Ιερού Καθεδρικού
Ναού Αγίου Νικολάου Ερμουπόλεως